

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul
ca să nu ratăciți...”

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet

Inscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 57-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Solidaritatea națională

În vremuri cumplite, ca cele de azi un popor cuminte are o singură lozincă, o singură poruncă, un singur drum: Unde este Regele Țării și Oștirea, acolo e Țara și Neamul. Decăteori a fost urmat acest drum în trecutul greu și sbuciumat al istoriei noastre românești, am învins toate primejdiile, și chiar când uneori am fost învinși de puteri neasemănate mai mari decât noi, ne-am putut înzdrăveni din nou, ne-am putut ridica iar în picioare. Numai în ceasurile negre când nu s'a păstrat solidaritatea națională, ca pe vremea unor voievozi cari se certau pentru scaunul Domniei și au împărțit Muntenia sau Moldova în tabere potrivnice, n'am putut ieși biruitori în fața dușmanului, și nu ne-am mai putut scula în picioare multă vreme. De altfel așa s'au petrecut lucrurile în trecut nu numai la noi, ci la toate popoarele; câtă vreme au stat strâns unite în jurul Regelor și a Armatei naționale, au putut ieși mereu chiar dintre dărâmurile înfrângerilor, și s'au înzdrăvenit din nou; unde a lipsit solidaritatea praf și pulbere s'a ales de toate.

Luând pildă bună și sănătoasă din trecut, datori suntem și azi cu toții, în folosul binepriceput al neamului și al Țării, să stăm strâns uniți în jurul Regelui și a Armatei românești. Nici un alt îndemn să nu ne intre în inimă, ori dela cine ar veni, pe nicio altă cale lăturalnică să nu ne rătăcim și să nu ne reslăjim de trupul neamului. Numai așa vom eși cu bine și biruitori din prăpădul ce dărâmă parcă lumea întreagă.

Nu e vreme și nu e timp să întrebăm pentru ce trebuie să mergem pe drumul ales de Rege, de guvern, de Armată, fiind convinși că e drumul cel bun și mântuitor. Pentru că cei cari sunt la cârmă și cei cari luptă știu mai bine decât noi ce trebuie făcut, având ei puțința să cunoască toate împrejurările din care se judeca drumul ce l-au ales pentru poporul întreg. Cu atât mai vărtos trebuie să stăm azi uniți în jurul Regelui și a Armatei, pentru că avem de cucerit o parte din țară care ne-a fost tăiată fără nicio dreptate și judecată.

Nu numai vitejia și armele bune sunt hotărâtoare în câștigarea unui războiu drept, ci și cuminența și solidaritatea tuturor fiilor unui neam. Războaiele au întorsături neprevăzute de cari un popor cuminte și cumpănit trebuie să se folosească. De aceea porunca zilelor de azi până la sfârșitul războiului să ne fie una singură: Unde e Regele și Armata luptătoare acolo e Țara și Neamul întreg!

ION AGÂRBICEANU

Ne-am scuturat cojocul!...

Așa precum omul, deobște, este obișnuit să trăiască lângă om, într-o bună și sinceră prietenie — așisderea se întâmplă și cu țările, cu alcătuirile de popoare. Se întâmplă, însă, de multe ori, că nu pot să trăiască om lângă om și țară lângă țară în bună prietenie. Aceasta din rai multe motive: fie că unul e îngâmfat și se crede mai superior celuilalt, fie că celălalt este hrăpăreț și răvnește mereu la ceea ce nu este al său, fie că prietenia ce și-a arătat unul altuia este ceva fals, care se spulberă la cea mai neînsemnată gâlceavă.

Această lege a firii omenești și a elcătuirii popoarelor lumii ne-a venit în minte deunăzi, când am luat cunoștință că „prietenia” (?) dintre România și Germania s'a prăbușit ca un vis urât pentru unii, pe neașteptate, așa, „ca din senin” — cum zice românul nostru.

Apoi la dreptul vorbind, — și o spunem pe față — între România și Germania nu a fost o prietenie sinceră,

decând e lumea și pământul. Numai cari n'au voit să aplece urechea la bătaia inimii poporului, au crezut că ar putea să ne pună la suflet o altă prietenie decât aceea pe care noi o simțeam și o doream: prietenia cu marii noștri aliați, cărora le datorăm făurirea actului istoric dela 1 Decembrie 1918, cu așezarea noastră în granițele firești, pentru care am sângerat de veacuri.

Pentru ce s'a spulberat așa deodată „prietenia” dintre noi și nemți? Păi cum să nu se spulbere, când, după ce ne-au făcut câte ne-au făcut: răpirea Ardealului de Nord pe seama Ungurilor, târîrea în război împotriva vecinului imediat apropiat dela Răsărit, măcinarea în bună parte a puterii noastre militare și secătuirea țării de cele mai prețuite bunuri — nemții ne-au pus într-o oală a prieteniei alături de Unguri, cu care nicio dată noi nu am putut și nu vom putea fi prieteni. Ba ce e mai mult, nemții ne-au pus căluș

(Continuare în pag. 4-a)

Ce va discuta delegația română la Moscova

Din încredințarea Guvernului M. S. Regelui Mihai I. o delegație română a plecat la Moscova, capitala Rusiei Sovietice, pentru a semna convenția de armistițiu dintre România și Puterile aliate.

Din delegația Română fac parte d nii Dr. Ghiță Pop, fost ministru, secretarul general al Partidului Național-Tărănesc; Lucrețiu Pătrășcanu, ministrul justiției și șeful Partidului Comunist; Colonel Dămănceanu, ministrul subsecretar de Stat la Interne și un general din Marele Stat Major al Armatei Române. Această delegație este însoțită și de Prințul Barbu Știrbei, care de mai multe luni de zile s'a pus în slujba cauzei actualului guvern, tratând cu aliați puțința încheerii unui armistițiu și ruperea relațiilor cu Germania.

Printre altele, delegația română va cere guvernului din Moscova: a) modul de aplicare pe teren a armistițiului; b) să nu considere ca prizonieri ostașii români cari, în ziua de 23 August (data când s'a încheiat armistițiu!) au fost capturați; c) armamentul ce a fost capturat la aceeași dată să nu fie considerat ca pradă de război; atât trupa cât și armamentul să fie predat țării noastre.

Deasemenea delegația română se va îngriji să clarifice și să soluționeze cât mai bine situația prizonierilor români din Rusia și va discuta asupra modului de organizare a batalioanelor de voluntari români în Rusia.

Un alt punct care va forma obiectul discuțiilor principale între cele două delegații este propunerea guvernului român către guvernul sovietic de a aproba, ca la sosirea pe teritoriul țării

românești a trupelor sovietice, să se respecte o așa zisă zonă neutră (în care armatele rusești să nu poată păși).

Acest prilej de întâlnire între reprezentanții celor două guverne va mai fi folosit și pentru discutarea problemelor de natură economică, precum: circulația monedei pe teritoriul românesc și plata rechizițiilor ce se vor face la noi pentru nevoile armatei sovietice.

Discuțiile purtându-se în fața delegațiilor anglo-americane, nu ne îndoiim că hotărârile luate se vor bucura de toată atențiunea pe care țara noastră și-a binemeritat-o din partea Puterilor Aliate, alături de cari am pășit cu toată hotărîrea.

Baronul von Kilinger s'a împușcat

Ingrozit de cele ce aveau să se întâmple după ieșirea României din Axă, baronul Manfred von Kilinger, omul de încredere al lui Hitler, care a condus timp de trei ani România

după bunul său plac și-a pus capăt zilelor împușcându-se în biroul său dela Legația Germană din București. Odată cu jupânul Kilinger și-a pus capăt zilelor și secretara sa.

Hotărîrea României a grăbit cu mult sfârșitul războiului

Nu spunem noi românii acest lucru, deși el ar putea fi un pur adevăr, mai ales după cum constatăm din desfășurarea evenimentelor. Toate zărele streine, dar mai ales cele suedeze s'au grăbit să ne aducă laude — binemeritate, de altfel — că lovitură dată

de România în ziua de 23 August a. c., poate fi socotită ca ruperea zăvorului balcanic și deschiderea tuturor porților pentru prăbușirea Germaniei. De altfel istoria mondială va încresta acest lucru, pentru că întradevăr hotărîrea noastră s'a impus atenției lumii întregi.

Pe
urmele
Domnului

Fericiți cei alungați pentru dreptate

Ce însemnează cuvântul „dreptate” în s. Scriptură am arătat când am scris aici despre cei ce „flămânzesc și însătoșează de dreptate”. Om drept e cel ce e intrumusefat cu toate virtuțile, omul care trăind după Evangheliie merge pe urmele Domnului. Deci, cei buni, curați, cinști, drepiți, plini de iubire de Dumnezeu și de aproapele său. Aceștia sunt fericiți. Dar cum pot fi „alungați” de lume astfel de oameni? Căci Mântuitorul prorocește că toți aceștia vor fi „alungați” chiar pentru dreptate lor, pentru viața lor creștinească? Lumea ar trebui să-i primească pe creștinii adevărați cu brațele deschise, să-i poarte așa zicând pe palme, pentru ei nu supără pe nimeni, nu dușnănesc pe nimeni, ci ar voi să trăiască în pace cu toată lumea.

Ei vor fi totuși persecutați de cei răi și necredincioși din lume, după cum exlică Domnul Isus în partea a doua a fericirii a opta, zicând: „Fericiți veți fi când vă vor batjocori pe voi și vă vor alunga și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru mine”.

Da! În lumea aceasta în care stăpânește încă păcatul în foarte mulți oameni, chiar și între creștini, soarta celui drept va fi persecuția, suferința, nedreptățile, și uneori chiar moartea, ca pe vremea martirilor uciși în marile prigoane pogâne, sau în prigoanele din zilele noastre, în cari mulți creștini și creștine au fost uciși numai pentru credința lor și viața lor curată, numai pentru că au mărturisit pe Hristos cu faptele vieții lor, pentru că au mers pe urmele Domnului.

Pentru Hristos au fost uciși cu chinuri cumplite sute de mii de martiri și sfinți, „de cari lumea nu era vrednică”. Mântuitorul a prorocit la Cina cea de pe urmă: „Dacă m'au prigonit pe mine, și pe voi vă vor prigonii. Scoate-vă-vor pe voi din soboare și va veni ziua când cine vă va ucide pe voi să li se pară că închinăciune aduc lui Dumnezeu”.

Așa au crezut Jidovii când l-au răstignit pe Domnul, așa când au ucis cu pietri pe întâiul martir, arhidiaconul Ștefan, așa a crezut însăși s. Pavel când prigona cu sepe pe creștinii, înainte de întoarcerea lui minunată în drumul Domnului. Așa au crezut împărații și dregătorii păgâni că aduc cinstire idolilor lor, când vărsau sângele creștinilor.

Dar nu numai martiri au fost prigoniți de lumea robită satanei, ci prigoane mai mici, cari nu se sfârșesc cu uciderea, suferă toți creștinii buni. Care dintre ei nu au fost cel puțin batjocorit pentru credința lui, despre care nu vorbesc împotriva și mint, cei păcătoși, numai pentru că răul nu poate să suferă binele, păcatul nu poate să feră virtutea?

E destul să ne aruncăm ochii împrejurul nostru în viața de toate zilele, pentru a vedea ce se petrece. Câți bărbați nu tac traiu rău în casă și nu-și intruță femeile cari sunt

Dictatura a luat sfârșit și cu ea încetează toate aspirările împotriva poporului românesc!

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Septembrie

Dum. i. de în. sf. Cr. Ev. Ioan III. 13-17. Gl. 5 sf. 3.

Luni	11 C. Teodora
Marți	12 M. Autonom
Mercuri	13 M. Corn. Sut.
Ioi	14 (+) Înălț. sf. Cruci
Vineri	15 M. Nichita
Sâmb.	16 M. Eutimia
Dum.	17 M. Sofia

Dum. d. 1. s. Cruci. Ev. Marcu VIII. 34-38 Gl. 6. Sf. 4.

Soarele

1 Septembrie răs. 5 ore 36 m. Ap. 6 ore 53 m.
15 Septembrie răs. 5 ore 53 m. Ap. 6 ore 28 m.

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1—12 senin și cald, 13—14 ploaie, 15 frig. 16 vânt rece 17 19 brumă, 20—24 bine, 25 ploaie 26—58 bine și cald, 29 vânt rece, 30 ploaie

„De trei ani sângerăm într'un războiu pe care nu l-am dorit și nu l-am avut la inimă”...

— Din Pastorală I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului —

Din prilejul evenimentelor istorice ale zilei de 23 August a. c., când România și-a îndreptat pașii și lupta sa pe calea fireștilor sale doruri și năzuințe, I. P. S. S-le Mitropolitul Nicolae al Ardealului a adresat drept credincioșilor bisericii pe care o păstorește o „Pastorală” plină de îndemnări către poporul românesc, de a urma fără sovărire pe tânărul nostru Rege și Guvernul țării, care își are în fruntea sa sfinți luminați și încercați în luptele pentru apărarea drepturilor neamului.

Iată cum glăsuște poporul credincios I. P. S. S-a Mitropolitul Nicolae:

„De trei ani sângerăm într'un războiu pe care neamul nostru nu l-a dorit și nu l-a avut la inimă. Flăcării noastre au murit cu sutele de mii și cu cât trecea timpul vedeam că suntem trași într'o luptă din care nu avem să nădăjduim nimic.

Dela o vreme războiul acesta nen-

rocit venise pe pământul țării noastre. Ne vedeam amenințați să trecem cu toții prin grozăviile lui, ca toată Țara să fie pustuită de el și ca întreg neamul să se prăbusească luptând alături de aceia cari nu ne-au făcut nici un bine, ci ne-au rupt o parte din Ardealul nostru scump, dându-l Ungurilor. Ne vedeam mergând la peire siguri împreună cu ei, luptând împotriva aliaților cari ne-au ajutat să ne împlinim visul național în războiul trecut și lângă cari șiam că ne putem ocroti interesele noastre și de astădată.”

După ce arată că aliați ne-au promis tot sprijinul pentru a ne desrobi frați și pentru a ne reface țara, I. P. S-a Mitropolitul Nicolae îndeamnă credincioși săi să aibe toată încrederea și să nu plece urechea la ispitele celor ce pescuiesc în alte frământări ale clipelor de față, cu scopul de a ne face să ne încăerăm din nou, frate cu frate.

Apelul Partidului Național-Liberal adresat țării

D. Constatin I. C. Brăteanu ministru de Stat și șeful Partidului Național Liberal a adresat un apel țării, din cuprinsul căruia spicuim următoarele:

În ceasul cel mai greu al existenței noastre naționale, în ceasul cel mai greu în care viața Statului este amenințată cu pieirea și viața fiecăruia dintre noi este în pericol, Partidul Național Liberal, ca în toate clipele grele prin care a trecut neamul nostru, vă cheamă la luptă pentru libertatea și unitatea neamului.

Lupta noastră nu începe de astăzi. Partidul Național Liberal n'a dispărut nici în clipa în care forțele externe și slăbiciunea internă au lovit democrația și instituțiile democratice. Nici o formă de democrație nu a avut sprijin. Partidul Național Liberal s'a opus prin toate mijloacele tuturor acțiunilor ce loveau în libertatea popo-

„prea bisericose”, prea religioase? E de-ajuns să se înfundeze într'un sat o asociație religioasă de temeii sau de bărbați pentru că membrii lor să fie batjocoriți și luați peste picior de cei ce nu intră în asociație. „Ce mai vrea și asta? Nu i destul că se spovedește și se cuminecă în Postul Paștilor, acum pentru ce făleş'e cu spovada și cuminecarea din toată luna, ori și mai deasă? Ce? Vrea s'o credem sfântă? Doar știm noi cine este?”. Așa vorbesc și hulesc pe femeile evlavioase sau chiar și pe bărbații cari țin mai tare la legea Domnului.

Decăteori feciori răi și stricași, sau chiar fete, nu-și bat joc de cei ce nu vor să umble în păcatele necurăției, și-i numesc „sfântoci” și rând de ei, până când pe unii li conving, din nenorocire, să ajungă și ei necurați?.

Decăteori nu e numit fricos, slăbănog, omul care nu vrea să se înso-

rului și amenințau existența Statului prin desființarea instituțiilor sale fundamentale. În fața acestei amenințări, ca în toate împrejurările grele, Partidul Național Liberal a înțeles să întindă mâna și celorlalte forțe democratice ale țării, pentru ca, împreună, să facă zid în jurul Coroanei pentru salvarea Statului și neamului și pentru libertatea și dreptul de viață a tuturor cetățenilor țării.

În aceste clipe Partidul Liberal, credincios marilor tradiții, vă cheamă să dați tot sprijinul guvernului susținut de Blocul Național Democrat pentru a duce la bun sfârșit sarcina grea ce a luat-o de a salva Țara.

Români, vă chem la luptă. La luptă împotriva celor ce încearcă să împiedice reîntronarea democrației. La luptă pentru libertatea și drepturile tuturor fiilor țării. Trăiască România!

Tească cu alții la furt, la bătae, la facerea unei nedreptăți, sau chiar la beție? Decăteori nu-i disprețuit omul care nu voește să se răzbuie pentru nedreptatea sau ocara suferită? Decăteori nu e călcat în picioare, cu dreptul în mână, creștinul bun de către cei răi și păcătoși?

Așa că la tot pasul se împlinește prorocia lui Hristos, despre prigoana c. lor ce merg pe urmele lui. Fiindcă lumea e rea și păcătoasă, și nu poate sta laolaltă întunericul și lumina.

Dar creștinului bun nu-i pasă de toate aceste prigoane. El merge pe urmele Domnului, suferă nedreptățile și relele ce i se fac, știind că „plata lui multă va fi în ceruri”. El știe că cu cât va suferi mai mult pentru Hristos, pentru că vrea să se seamăne cu El, cu atât răsplata lui va fi mai mare.

Părintele Ion

Avocatul satului

Câteva lămuriri în legătură cu testamentele

În ultimul număr din „Foaia Poporului”, la rubrica intitulată „Avocatul Satului” s'a publicat un articol de natură juridică, în legătură cu „Forma de redactare a testamentelor”.

Să spunem în acel articol, că „testamentele trebuiesc făcute de notariul public și dacă le-au făcut alte persoane, trebuiesc neapărat autentificate la notariul public.

După noua lege de autentificare a actelor, care a intrat în vigoare la 1 Sept. 1944. testamentele pot fi autentificate nu numai de notari publici, ci și de Tribunale și de Judecătoriile de ocoale. Oricare Tribunal și oricare Judecătorie de țară, poate și trebuie să autentifice testamentul oricărui persoane, care cere aceasta, indiferent că unde are domiciliul, sau reședința și indiferent de valoarea bunurilor asupra cărora s'a dispune.

Cu privire la testamentele olografe și testamentele mistice s'a spus că ambele acestea testeamentele trebuiesc „deasemenea autentificate la notariul public”.

Nici testamentele olografe și nici testamentele mistice nu trebuiesc autentificate.

Să precizăm:

După codul civil român, în vigoare azi, s'a pot face trei feluri de testeamente:

Testament olograf, adică testamentul scris în întregime, datat și semnat de testator, care este perfect valabil și fără martori și fără a fi autentificat.

Testamentul mistic, scris și semnat de testator, sau scris de oricine altul, însă neapărat semnat de testator, închis în plic, sau neînchis, prezentat Tribunalului, sau notarului public de testator, care să declare că acea hârtie cuprinde testamentul său, iar Tribunalul sau notarul public să întărească aceasta declarație pe hârtia testamentului, sau pe plic. Atât și fără să mai fie nevoie de autentificare.

Și, în sfârșit, testamentul autentic, care-l poate face oricine, îl poate scrie oricine, se poate semna prin punere de deget, deci singurul testament pe care-l pot face neștiutorii de carte și care trebuie neapărat autentificat de Tribunal, Judecătorie, sau notarul public.

Așa stă chestia cu testamentele

Dr. Ion Geleriu

Decretul de amnistie

Între primele legi aduse de actualul guvern este Decretul de amnistie, prin care guvernul renunță la aplicarea sancțiunilor penale față de toți acei care au săvârșit fapte izvoirite din scopuri politice.

Amnistia este bunăvoința pe care guvernul a arătat-o celor care au înfrânt legile în vigoare până astăzi urmărindu-se prin acest act de bunăvoință al Guvernului să readucă din nou o stare de încredere și de siguranță pentru toți cetățenii țării.

Amnistia nu șterge faptul săvârșit și nu este o uitare completă, ci prin voința Guvernului se așterne uitarea asupra lui din punct de vedere al legii penale urmând ca despăgubirile civile să fie judecate și acordate pentru fapta săvârșită.

■ Cel care nu va da ascultare Guvernului și se va opune voinței poporului, este trădător de țară

Multe și de toate = Sfaturi folositoare

Pentru abonații și cititorii foii

Aproape că nu este zi lăsată de Dumnezeu, în care să nu primim câteva scrisori dela sătenii din diferitele părți ale Țării și în deosebi ale Ardealului, care ne cer stăruitor să le trimitem foaia. Astfel de cereri au crescut mai ales după data de 23 August a. c., când s'a început o nouă epocă de libertate pentru cuvântul scris.

Mulți amici ai noștri, odată cu scrisoarea, ne trimit și costul abonamentului, fie pe un an, fie pe o jumătate — după cât îi îngăduie momentul punga fiecăruia. Dar, sunt mulți cari se mulțumesc a cere trimiterea foii, cu făgăduința că „abonamentul îl voi trimite după primirea gazetei”. Fiind pățiți și constatând că mulți nu s'au ținut de vorbă, am luat hotărârea să nu mai trimitem foaia decât numai aceluia cari, odată cu scrisoarea, achită ceva și din abonament. A-bea pe aceștia îi putem crede că ne vor rămâne cititori devotați — așa cum au fost toți vechii abonați ai acestei foi.

Abonamentul, fiind mai mult decât modest, poate fi suportat chiar și de cel mai nevoiaș cetitor.

Ne place să credem că o foaie care cuprinde atâtea sfaturi bune și folositoare cetitorilor dela sate, nu va fi socotită ca o marfă ce se poate da pe bogdaprostea. Cei cari o scriu și cei care îi culeg cu mâna fiecare slovă, apoi alții cari lucrează la împăturarea și expediția ei, nu fac aceste servicii pe așteptare, ci fiecare trebuie plătit la vreme, căci, vorba Scripturii: *Vrednic este lucrătorul de plata sa.*

Iată pentru ce rugăm pe cetitorii noștri — vechi și noi — să nu se supere sau să ia în nume de rău atunci când ne vedem siliți a nu trimite foaia decât aceluia ce dau un semn că înțeleg greutățile cu cari se scoate azi o foaie neajutată cu alți bani decât cu aceia ai abonaților.

De felul cum ne veți sprijini, dragi cetitori, atârnă în viitor apariția acestei vechi gazete, pusă numai și numai în slujba neamului românesc, chemat să joace acum un mare rol în noua viață a Europei.

MINUNAȚII

■ **In America** s'a inventat un ochian cu care se poate vedea lumina unei luminări de stearină dela o depărtare de 75 mii de km., ceea ce face a șasea parte dela pământ la ună.

■ **Locul, țara** în care trăește cineva, are mare înrăurire și asupra trupului și a sufletului omului. Astfel negrii din America de Nord, veniți acolo din Africa de mai multe sute de ani, încep a se albi, iar Europeanii din America de Sud, cari trăesc aici din moși strămoși, au început a se îngrăi la piele, din cauza soarelui dogoritor.

■ **In toată lumea ar fi șase milioane de orbi.** Cei mai mulți sunt în China.

■ **ROMANIA!** Vocea Regelui vă cheamă să faceți zid în jurul Tronului. Cine se mișcă pe căi piezișe, este dușmanul Neamului!

ȘTIRI DIN ȚARĂ ȘI DE PRETUTINDENEA

■ Către sfârșitul săptămânii trecute orașul și rafinările din Ploești și Valea Prahovei au fost complet curățite de nemți. Au fost făcuți prizonieri: 3 generali, 500 ofițeri, 800 subofițeri și 6000 soldați. Bogată roadă, mai ales dacă ținem seamă că le acest număr se adaugă alți 30.000 de prizonieri germani făcuți dela 23 August a. c. încoace.

■ In declarațiile făcute deunăzi, ministrul nostru de afaceri externe, d. Grigore Niculescu-Buzești a declarat că România nu recunoaște guvernul Slovac, Croat și Italian fascist — întrucât aceste guverne au reprezentat interesele hitlerismului german.

■ D. Iuliu Maniu a trimis săptămâna trecută o telegramă omagială generalului de Gaulle, comandantul trupelor franceze eliberatoare care și-au făcut intrarea triumfală în Paris.

■ Se anunță că pe întreg frontul francez, trupele germane se retrag în desordine, ajungând unele la convingerea că deși fuga e rușinoasă, ea este și sănătoasă...

■ Vitezele trupe românești cari au apărut Capitala împotriva cutropitorilor nemți au fost citate pe națiune și decorate. Intrarea lor în capitală, — după totala lichidare a grupurilor germane — a provocat o adevărată „bătălie de flori”.

■ La conferința petrolului ce se va ține peste câteva zile, România va ocupa un loc de mână întâiu. Cu aceea ocazie se va lua în discuție și problema reconstruirii instalațiilor din zona noastră petroliferă, distrusă de bombardamentele aliate și de trupele germane în retragerea rușinoasă de pe pământul țării.

■ Un grup de tineri, membrii ai Partidului Național Țărănesc, în frunte cu d. Dr. Constantin Hagea, a adresa d-lui Iuliu Maniu o scrisoare, prin care îi reamintește dorința exprimată pe patul de moarte de către marele om politic Nicolae Titulescu, ca atunci când împrejurările vor permite, osemintele sale îngropate pe pământul Franței să fie aduse în țară și așezate spre vecinică odihnă în pământul Ardealului, pentru ale cărui drepturi marele bărbat a luptat. D. Iuliu Maniu se va îngriji personal pentru a împlini dorința fostului dsale amic și tovarăș de luptă.

■ O importantă intrevvedere, cu caracter economic și financiar a avut loc săptămâna trecută între dnii Ion Mihalache și Mircea Cancicov, reprezentanții celor două partide democratice din fruntea Blocului Național Democrat.

■ In cursul săptămânii trecute, guvernul bulgar a dat ordin ca toate trupele sale de ocupație din Grecia și Jugoslavia să fie retrase, ca o dovadă că Bulgaria a pășit serios la ruperea relațiilor cu Axa.

■ Mareșalul Stalin a hotărât ca Unitatea rusească care a luat parte la eliberarea zonei petrolifere din România să poarte numele de „Ploești”.

■ Regimul cartelelor pentru aprovizionarea cu pâine — introdus pentru interesele nemților — va lua sfârșit, întrucât guvernul, după datele culese, a ajuns la convingerea că avem rezerve însemnate și îndestulătoare.

■ Odată cu măsura de mai sus s'a luat și acea de a opri orice transport de cereale spre Germania. Vapoarele

cari urmau să plece cu încărcătură de cereale spre Germania, vor fi îndreptate spre porturile țărilor aliate, cari ar avea nevoie de produsele noastre.

■ Situația agricolă în țară se anuță satisfăcătoare. Cu toată seceta din luna August, recolta de porumb promite peste așteptări. Nu mai puțin recolta de struguri și legume.

■ Incepând cu data de Joi 30 August a. c. toate ghișeele oficiilor noastre poștale au fost îndrumate să primească telegrame pentru Impierul Britanic, Franța, Turcia, Statele Unite, Elveția și alte țări cari fac parte din Națiunile Unite.

■ Toate bunurile germanilor din România, precum și bunurile supușilor statelor cu care România se află în războiu, au fost confiscate și trecute în patrimoniul Statului. Iată o măsură

a guvernului de dreptate românească.

■ Generalul german Dittmar, a declarat la posturile de radio germane, că în curând Germania se va prăbuși în fața covârșitoarei forțe militare a Națiunilor Unite.

■ In Ungaria s'a alcătuit un nou guvern, cu oameni cari vor să servească (dacă vor mai putea) interesele Germaniei. Noul cabinet ungar este prezidat de generalul Lakatos, care a comandat Armata I ungară pe frontul răsăritean. Apoi, numai a bine nu miroase această schimbare!

■ Toți slujbașii cefești din țară își mărturisesc bucuria de a putea constata că la conducerea țării s'a așezat un guvern democratic, cu sfetnici luminați în jurul Tronului. La București slujbașii cefești și-au arătat această bucurie în cadrul unor însuflețite manifestații de stradă.

O propagandă care nu ne face cinste

Am putea spune că aproape întregă suflarea românească s'a grăbit să facă zid de neclintit în jurul Tronului și al Guvernului, de îndată ce s'a aflat cum am servit lecția binemeritată cutropitorilor nemți. Toată țara — aproape toată! — s'a încolonat pe drumul armatei și la îndemnul Regelui, pășind spre steaua care numai la biruință și mândrie națională ne poate duce... Dar, iată, că s'au mai găsit — ca și în sânul bisericii — așa ziișii sectari („mucări”) politici cari să o ia razna, pe alte poteci, decât pe drumul pe care a pășit Țara în frunte cu Regele ei. Dela posturi de radio streine, foștii comandanți ai mișcării legionare, în frunte cu Horia Sima, au început, din nou, să atâțe pe cei rămași în țară de a nu da ascultare Regelui, Armatei și

Guvernului. Cu alte cuvinte: Horia Sima și ceilalți tovarăși fugiți în Germania, zoresc să ne răsboim frate, contra frate, să urim pe Rege și Guvern..., pentru că vezi Doamne, așa vor nemții, în slujba cărora a stat și continuă să stea „guvernul” fugar al lui Horia Sima.

Ne bucurăm, însă, când constatăm că îndemnurile desnădăjduite ale lui Horia Sima, nu au mai prins. Cadrele legionarilor din țară s'au cumințit, ba ele au revenit la matcă chiar dovind că în ceasuri de mari hotărâri istorice, înțeleg să stea în jurul Tronului. E frumos din partea celor cari s'au pocăit și e dureros, că români de sânge fugiți în Germania se pun în slujba unor interese streine de aspirații și dorurile neamului. Dar țara și istoria îi va judeca la vremea sa!

Desființarea organizației politice „GARDA DE FIER”

Nu prin mijloace de constrângere și de amenințare, organizația politică „Garda de fier” (Mișcarea legionară) a fost desființată pe data de 26 August a. c.

Desființarea acestei mișcări politice s'a făcut în urma unui schimb de scrisori și intrevederi cari au avut loc între d. Iuliu Maniu, ministru de Stat și d. Horațiu Comănici, reprezentantul Mișcării legionare.

Prin scrisoare adresată conducătorului Mișcării legionare din România, d. ministru Iuliu Maniu, îi povățuește pe cei cari nu au făcut crime și acte desonorante să se înscrie în unul din cele patru partide ce alcătuiesc Blocul Național Democrat, putând fiecare, astfel, să-și pună în slujba Tronului și a Țării serviciile și bunele însușiri.

Indemnul d-lui Maniu a fost ascultat

Primind aceste părintești îndemnuri, pe cari le-a dat d. ministru Iuliu Maniu, d. Horațiu Comănici a adresat camarazilor săi din Mișcarea Legionară un manifest, din conținutul căruia reținem:

„Pe linia marilor interese ale nea-

mului, am căutat, în ultima vreme să luăm contact cu d. Iuliu Maniu și cu reprezentanții celorlalte partide din Blocul Național Democrat și am hotărât ca în situația creată după 23 August 1944 să respingem orice îndemn din partea Germaniei hitleristă, care nu mai are dreptul a mai face apel la o mișcare pe care a trădat-o și a aruncat-o în închisori. Prietenia Germaniei cu Mișcarea Legionară a fost și este falsă, deoarece Germania n'a prețuit nimic în această mișcare, în afară de interesele ei proprii. Mai mult, Germania nu mai poate înșela azi pe nimenea cu chemările ei, deoarece mai presus de loviturile pe care le-a dat Mișcării Legionare, a umilit țara, ciuntind-o și exploatând-o până la sânge”.

Iată o mărturisire sinceră pe care o face d. Horațiu Comănici, în numele camarazilor, cari, într'adevăr, au fost folosiți — împreună cu întreaga Mișcare Legionară — pentru a întreține ura între frații de același sânge și pentru a servi interesele Germaniei nesătulă de pământ, de sânge și de pâine românească.

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 500.—   Instituții și autorități Lei 2.500 —
Pe o jumătate de an — „ 250.—   Abonament de sprijin „ 6.000.—
Pentru negustori și com., 700.—   PREȚUL UNUI NUMĂR „ 7.—

— Cititor al „Foii Poporului“:
Dacă ți-ai plătit abonamentul,
ai împlinit datoria pe jumătate!
Dacă ai câștigat 2—3 abonați,
ți-ai făcut datoria întreagă!

● După noi — și alții! A fost deja ajuns ca România să pășască la curajoasa hotărâre de a rupe — într'un moment dat destul de greu! — orice legături cu Germania, pentruca pe drumul nostru să urmeze și alte state din Europa. Mai nou aflăm că Finlanda, care, deasemenea a luptat „de musai“ alături de Germania, s'a descotorosit de alianța acesteia și a dat termen trupelor germane să părăsească teritoriul până cel mai târziu la 15 Septembrie a. c. Se spune că unele trupe germane au și luat-o la calea întoarsă, pentru a nu păși ca în România! Bulgaria încă îi trece pe nemți prin strungă, socotind că nu mai este vreme de pierdut și că nemții trebuiesc dați afară cât mai grabnic din toate țările unde nu au fost poștiți.

Fără bon!

Talpă de gumă

Opinci de gumă

marfă de cea mai bună calitate.
cumpărați numai la

Pielăria V. STOÎȘOR
Sibiu, Strada Avram Iancu Nr. 5

Atențiune!

CURS DE CROI

predă doamna MARIOARA
CARLAN, după teoria Aca-
demiei Române din București

Adresați la Salonul „Select“, Sibiu
Str. Mitropoliei 12

La atelierul tehnic

„TRIUMPH“

Sibiu, Piața Reg. Ferdinand Nr. 19

Toate Mărci mondiale.

Mașini de scris, Mașini de

cusut—calculat. Bicyclete,

Radio, Tocuri rezervoare.

Vânzări și schimb

Toate reparațiile se execută cu
garanție prin specialiști!

● Cele mai bune reparațiuni de
ceasornice, în cel mai scurt timp și
garantate, se execută numai la firma
IOAN PINTEA, Sibiu, str. Tribunei
Nr. 14, maestru premiat de Minis-
terul Muncii.

● Primii voluntari penru desro-
birea Ardealului de Nord s'au încadrat
în numeroase batalioane, pornind spre
nedreapta frontieră, cu dorul de a li-
bera cât mai grabnic pe frații subju-
gați. La București, plecarea primelor
batalioane de voluntari români, a pri-
legiuit o însuflețită manifestație de pa-
triotism, fapt care pune în lumină ho-
tărârea noastră, de a ne bate pentru
dreptate și libertate.

● Rubla sovietică s'a pus în cir-
culație și pe teritoriul României. Așa
se desprinde dintr'o dispoziție a Co-
mandamentului trupelor sovietice, pu-
blicată de ziarele din capitală. Cele
trei soiuri de monede pe cari le pot
întrebuința soldații ruși sunt: rubla so-
vietică, leul comandamentului militar
al trupelor sovietice și leul românesc.
Aceste monede vor circula cu urmă-
toarea valoare: 1 rublă sovietică =
10 lei românești; 1 leu al Coman-
damentului militar sovietic = 5 lei ro-
mânești. Monedele de mai sus vor
putea fi primite pe întreg teritoriul ro-
mâniei, atât de instituțiile publice cât
și de cele particulare.

● „Telegraful Român“, foaia bise-
ricească dela Sibiu, întemeiată de
Mitropolitul Șaguna, de unde până la
5 Septembrie a. c. apărea săptămânal,
— dela această dată apare zilnic,
conducerea gazetei socotind că: *în
momentele istorice epocale pe care
le trăim duhul bisericii trebuie să fie
prezent în mijlocul credincioșilor săi.*
Noi facem „Telegraful Român“, ura-
rea de a-și putea atinge scopul urmărit
și de a putea servi conștiința cauza
în jurul căreia face ezi zid întreagă
suflare românească.

● Retragerea din circulație a u-
nor monede. Banii de argint de 200
lei se retrag din circulație, până la
15 Septembrie 1944. Dela această dată
și până la 31 Decembrie, banii aceștia
nu vor mai fi primiți decât în plata
impozitului datorat Statului.

● Postul de prefect al Poliției
Capitalei, a fost ocupat de d. Colonel
N. Cristea Șeful de Stat Major al
Comandamentului Militar al Capitalei,
în locul d-lui General Dobrovoschi,
care a rămas primar general al Capi-
talei

● Mari turburări în Armata Ger-
mană, se ivesc cu fiecare zi ce trece.
Atât soldați cât mai ales ofițerii, vă-
zând că Germania este pe calea tota-
lei prăbușiri, socotesc că este de pri-
sos orice sforțare militară a lor. Se
așteaptă că nu peste mult timp în rân-
durile armatei germane să se producă
un adevărat haos — așa se desprinde
din conținutului ultimelor telegrame ce
sosesc depe fronturile de luptă.

ULTIMELE ȘTIRI

● Trupele aliate au trecut din Bel-
gia în Olanda, iar în unele puncte a
fost depășită frontiera Germaniei. Cu
toate acestea Ungurii, cari se mai țin
încă de pulpana Germaniei au făcut
un ultim act desnădăduit de a ataca
unele localități din Ardealul liber, prin-
tre care și Turda. Această încercare
i-a costat și îi va mai costa scump.

● Franța a declarat mobilizare ge-
nerală, pentru a porni lupta decisivă
împotriva Germaniei.

● Prin mijlocirea Japoniei, Germania
încearcă să câștige îndurarea aliaților
pentru a primi oferta de pace, pe care
Hitler o ține cu mâna înținsă.

Rusia a declarat războiul Bulgariei

Nemulțumit de politica plină de șo-
văială, dusă în ultimi patru ani și mai
ales în zilele din urmă, de către Bul-
garia, guvernul uniunii sovietice a de-
clarat războiul vecinei noastre dela
Miază-Zi.

Puși în fața acestei situații grave,
Bulgarii, prin mijlocirea anumitor cer-
curi diplo naticе, și-au exprimat dorința
de a încheia pacea cu Rusia Sovietică,
în care scop a cerut să i se comunice
condițiile de armistițiu.

A APĂRUT „ROMANIA NOUĂ“

Incepând cu ziua de 6 Septembrie
a. c., „România Nouă“, ziarul zilnic,
pus în slujba apărării intereselor ro-
mânești și ardelenesti, a reapărut după
ce timp de trei ani a fost găuit de
cenzura regimului dictatorial. Până la
complecta slobozenie a drumului spre
Cluj, „România Nouă“, de sub direcția
d-lui Zaharia Boilă, va apare la Sibiu,
în jurul ei grupându-se aceeași veche

falangă de ziaristi cari au slujit scri-
sului drept și neted.

În semn de prețuire pentru memoria
neuitatului ziarist de aleasă ținută care
a fost primul redactor, Nicolae Buta,
dela a cărui moarte s'au împlinit
aproape doi ani, d. Olimpiu Boitoș îi
închină o încreștere binemeritată.

Noi îi dorim „României Noi“, drum
bun și plin de izbânzi, pe linia năzu-
ințelor naționale și obștești.

NE-AM SCUTURAT COJOCUL...

(Continuare din pag. 1-a)

la gură — prin introducerea cenzurii
și a măsurilor de constrângere de tot
felul — ca să nu ne putem manifesta
simțămintele noastre de sinceră prie-
tenie față de vechii și statornicii aliați.
Dar, cum nu s'a găsit încă forță
care să abată sau să oprească cursul
marilor râuri, tot așa nu s'a găsit pu-
tere europeană — chiar când aceasta a
fost înarmată „până în dinți“ — care să
oprească pornirea firească a poporu-
lui nostru spre matca vechilor și ade-
văratelor sale prietenii.

Patru ani în șir am suferit povara
„dragostei cu săla“. Ne-am resemnat,
împăcându-ne cu nădejdea, că odată și
odată această „dragoste“ va lua sfâr-
șit, căci știam noi că ceea ce nu-i clădit
pe alioirea sufletească, nu poate să
aibe durată și trăinicie.

Și așa s'a și întâmplat.

Într'o bună zi, *poporul* împreună cu
armata — prin voința Regelui și a
Sfetcnicilor Săi luminați, cu adânci le-
gături în obște, și-a scuturat cojocul.
Scuturătura a fost așa de puternică
încât „prieteni“ cari ne-au stat pe trup
cu sila, s'au trezit chiar dincolo de
țarul împrejmuitor al rosturilor noas-
tre. Și s'a pornit lupta pentru stârpirea
celor ce ne-au mai stat în preajmă,
pentruca apoi să dăm piept cu cei ce
s'au așezat pe nedreapta miezuină,
ticluită tot în numele unei prietenii și
camaraderii a nouii ordini europene“.

Armata noastră este prezentă pe
câmpurile de luptă alături de sinceri
noștri aliați. Franța — o altă aliată

ținută sub cisma neamțului — și-a în-
dreptat privirile spre noi, pentrucă
ieșirea noastră din Axă s'a întâmplat la
sorocul eliberării Parisului, eveniment
care a însemnat eliberarea Franței!

Deci ne-am scuturat cojocul la tim-
pul potrivit.

Nic. Nicoară-Dobârceanu

O întreagă comună din județul Sibiu mistuită de foc

Populația comunei Boița, din apro-
pierea defileului Turnul Roșu a trăit
Duminecă 3 Septembrie a. c., adevă-
rate ceasuri de groază. Iucându-se de-a
focul într'un șopron, copilul femeii
Câmpeanu Pasarchiva, a aprins gos-
podăria părintească. Mănat de vânt,
focul a cuprins în scurtă vreme nu mai
puțin de peste 80 gospodării pe care
le-a făcut cenușe și scrum.

Cuprinse de spaimă, femeile Câm-
peanu Maria, Câmpeanu Elisabete și
Albescu Maria, s'au strâns în pivnița
Paraschivei Câmpeanu, împreună cu
un prunc născut cu câteva ceasuri
înainte, unde și-au găsit moartea prin
înăbușire cu fum.

Numai datorită energiei cu care au
lucrat pomperii din Sibiu, Tâlmaci, Tâl-
măcel și Boița s'e putut înlătura lășirea
focului asupra întregii comune.

Pagubele se ridică la peste 80 mi-
lioane lei.

Părinților, supraveghiați-vă mai se-
rios copiii. E destul părjol în lume.
Să nu mai faceți și ei!

LIBRĂRIA ȘI TIPOGRAFIA

LIGA CULTURALĂ DIN IAȘI

Proprietar: NICOLAE IONEȘCU

S'a instalat în

Str. Primăriei Nr. 1, Sibiu, Piața Regele Ferdinand

Asortată cu toate articolele necesare birourilor
oficiale, comerciale și industriale — Articole
de sport — Aparat de Radio — Mașini de
scris și de calculat.

Execută orice fel de lucrări de imprimate și legătorie de cărți

Nou! Nou! Nou!

Atențiune!

Salonul „Select“

SIBIU, Strada Mitropoliei Nr. 12

S'a redeschis sub conducerea unei doamne din București. Execută rapid în 8 zile

ROCHII-MANTOURI, etc.

după cele mai noi creații ale model. Crotală ireproșabilă

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

RASPLATA MUNCII

— PILDDE DE VREDNICIE MEȘTEȘUGĂREASCĂ —

Încetăm pe răbojul vremii numele a doi muncitori vrednici și harnici, ca prețuire pentru dânsii, totodată spre a servi și altora ca pildă de urmat — deoarece acestea sunt cazuri mai rari pe care le întâlnim în viață.

Unul este d. Ștefan Duca, conducătorul tehnic al tipografiei Arhidiecezane din Sibiu, care în luna August din acest an a împlinit o jumătate de veac de când servește, fără întrerupere, cu dragoste de muncă, pricepere și cu o „cinstă exemplară” această instituție, la care acum 50 de ani și-a început ucenicia, apoi caldă zețar și mai în urmă conducătorul tehnic al acestei tipografii.

D. Duca este o persoană binecunoscută și apreciată atât în orașul nostru, cât și în alte părți. E devotatul membru și secretarul în curs de 40 de ani al Reuniunii Meseriașilor Români din Sibiu, astăzi vice-președintele ei.

Al doilea muncitor harnic este d. Ioan Marcu, conducătorul librăriei arhidiecezane, care a împlinit un pătrar de veac decând conduce cu multă trageră de inimă, această librărie. Și d. Marcu, tot la Tipografia Șaguniană și-a început ucenicia acum 51 de ani, trecând mai în urmă dela tipografie la librărie.

Biserica, proprietara acestor două instituțiuni de cultură și „Comisiunea administrativă a Tipografiei și a Librăriei”, în fruntea căreia stă I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, le-a exprimat din aceste prilejuri, apreciind devotamentul acestor vrednici muncitori creștini și români, prin câte o adresă serbătorească de laudă, prețuire și mulțumire pentru cinstea exemplară unuia, pentru desțoinicia cu care slujește și conduce vechea tipăritură Șaguniană, la al doilea

pentru exercitarea îndatoririlor împrumutate cu conducerea Librăriei arhidiecezane.

Totodată, li s'a acordat și câte o frumoasă recompensă în bani.

Păr. Prof. Dr. G. Marcu, referentul comisiunii administrative a Tipografiei și a Librăriei, în calitate de delegat al I. P. S. S-ale, în cadrul unei

serbătoriri restrânse, le-a înmănat adresele și darurile, arătând celor de față însemnătatea acestor prețuiri mai înalte.

Aceste șire sunt scrise ca prețuire pentru serbătorii, și ca îndemn și pentru alții cari ostensec în acelaș fel ori unde s'ar ofla și orice instituție ar servi.

NAPUL DE MIRIȘTI

Se cultivă pentru hrana animalelor mai ales în Transilvania. Este numit „napul de miriști”, deoarece cultura lui se face în miriști, după ridicarea păioaselor.

Se dezvoltă foarte repede. Unele soiuri pot fi recoltate la 40 zile dela răsărire, așa că în vederea păstrării pentru iarnă, este de ajuns dacă-l semănăm la sfârșitul lui August sau început de Septembrie. Dă recolte bogate: 40.000 kg. rădăcini și 5-6000 kg. frunze. Rădăcinile se păstrează ferite iarna în gropi, la fel cu celelalte rădăcini de nutreț.

După ridicarea de pe câmp a păioaselor, sau altor plante agricole ce se păstrează ferite iarna în gropi, la fel cu celelalte rădăcini de nutreț.

După ridicarea de pe câmp a păioaselor, sau altor plante agricole ce se recoltează în vară, miriștea se ară, apoi, se seamănă cu mașina în rânduri, până la 40 cm., după soi.

După răsărire cultura se prășește oridecâteori este nevoie, iar după ce rădăcinile încep să se desvolte, se rarește lăsând plantele la 10—20 cm. depărtare pe rând.

Pentru întrebuințarea ca hrană în timpul toamnei recoltarea se face

când rădăcinile n'au ajuns la complectă dezvoltare, iar pentru iarnă, atunci când creșterea s'a isprăvit

Nutrețurile ce se pot cultiva în timpul verii

Nutrețurile sunt scumpe și țara are nevoie de multe furaje pentru armată. De aceea Ministerul Agriculturii îndeamnă pe plugarii să cosească la timp fânețele naturale, lucernierele și trifoiștile, să le strângă cu grijă fânul și să-l facă stoguri sau știne bine clădite pentru a le feri de stricăciunea ploilor.

În regiunile de câmpie, unde în general se simte lipsa nutrețurilor libroase, plugarii pot spori cantitatea de nutreț pentru vitele lor semănând în cursul verii o serie de plante după recoltarea cerealelor.

În acest scop miriștele trebuie arate și grăpate imediat după recoltarea cerealelor, iar terenul astfel pregătit să se însămânzeze cât mai curând ca semănăturile să poată folosi umezeala din pământ.

Dintre plantele de nutreț ce se pot semăna după recoltarea păioaselor sunt: iarba de Sudan, meiul, dughie, muștarul, rapița și hrișca. Aceste plante au o perioadă de vegetație relativ scurtă (8—14 săptămâni) și se pot recolta în cursul lunii Octombrie.

Profesoara de gospodărie

Lucreția Dr. Opreanu

Pregătirea părădaisilor

Bulion de roșii pentru iarnă

Pentru acest lucru alegem părădaisile cele mai coapte. Spălate, le tăiem partea cea verde dela codiță și tăiate în felii se pun într'o oală mare sau o cratiță cu smalț pe foc să fiarbă. Oala de fier fără smalț să nu se întrebunțeze la nicio întâmplare pentru că prin a le fierbe în ea otrăvim părădaisile. Când în urma fierberii coaja lor s'a răsucit, le strecurăm și frecăm bine prin sită sau o strecurătoare anume pentru acest scop. Le punem să fiarbă din nou până când sau îngroșat, Ferbinte le turnăm în sticle curate și încă zite (ca sticlele să nu crepe, punem sub fundul lor cuțite. Găldura din sticlă este atrasă repede de către cuțit). Sticlele se leagă bine cu hârtie așa zisă pergament ce se înmoaie în apă rece și cu sfoară și le punem într'un coș cu pături groase lăsându-le acolo până când sau răcit. Pentru a fi mai sigure că vor sta bine pe iarnă le băgăm în cuptor după ce am scos pâinea. Reci, se așează în cămară la rece.

Sfătuim pe surorile noastre sătence să nu țină nici un fel de legume sau de fructe conservate în pivniță deoarece acolo din cauza umezelii oricât ar fi pivnița de uscată, vor prinde mucegaiu.

FELURITE

■ Dacă s'a ars mâncarea în cursul pregătirii, o scoatem cu grije și o punem într'alt vas, așa ca părțile arse să rămână în primul vas. Punem vasul al doilea să stea o vreme în apă rece. Mai presărăm în mâncare puțin zahăr, și continuăm apoi cu pregătirea ei; iar dacă mâncarea s'a ars când a fost gata, o dăm la masă. Nu va mai avea miros și gust de arsură.

■ Când s'a răsturnat lampa și s'a aprins gazul se stinge ușor cu lapte dulce sau lapte acru.

■ Cât vin poți bea cu folos la zi? Te cântărești să vezi câte kilograme ai, și greutatea o înmulțești cu 5. Suma ce iese sunt gramele de vin ce le poți bea zilnic fără nicio primejdie. De pildă: cântărești 80 kgr. Suma de 80 o înmulțești cu cinci și iese 400 gr. Deci poți bea cu folos ca 1, litru de vin la zi.

■ Sticlele în care a fost ulei se curăță bine dacă băgăm în ele sare și bucăți de hârtie sugativă și o scuturăm bine. Apoi le clătim de mai multe ori cu apă caldă și le punem cu gura în jos pe cuptor să se usuce. Se și curăță și pierde și mirosul de ulei.

■ Petele de grăsime din vestimente se scot ușor dacă le frecăm cu benzină amestecată cu sare. Cu oțet amestecat cu apă sărată se curăță bine gulerele hainelor de grăsiimea lăsată de păr.

■ Rufele îngălbenite le faci iarăși albe dacă în apa de clătit punem, odată cu vinețea, și sare.

■ Cu ajutorul armatelor aliate, vom pași în curând să desrobim Ardealul de Nord, răpit de Unguri prin nedreptul arbitraj dela Viena!

INTÂMPLĂRI DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

Patru ani de nedreaptă umilință

În ziua de Miercuri 30 August a. c. s'au împlinit 4 ani dela ziua în care obștea românească a fost încuștințată asupra nedreptei judecăți ce ni s'a făcut prin Dictatul dela Viena, când ni s'a răpit o parte din Transilvania. Împlinirea sorocului de 4 ani a căzut abea la câteva zile, după ce România, prin hotărîrea Regelui și a sfteticilor Săi, a pășit pe drumul reîntoarcerilor către frații care ne așteptau peste nedreapta frontieră. Armatele româno-ruse, biruitoare, au pășit pe pământul Transilvaniei, pentru a desrobi frații noștri și a dovedi nemților că românii nu se împacă, în ruștină, cu nedreptatea!

Consiliul de Patronaj a fost desființat

Printre măsurile urgente luate de noul guvern, de îndată ce a luat în mână frânele, se numără și aceea a desființării așa zisului Consiliu de Patronaj al Operelor Sociale, care a fost patronat de D-na Maria Maresal Antonescu. Întreagă avere și bunurile acestei instituții au trecut în patrimoniul „Cruții Roșii” — o veche și corectă societate, ce a adus simțitoare servicii în anii de războiu și suferință.

A murit fostul ministru Mihail Negură

Fostul ministru în partidul liberal, Mihail Negură a încetat din viață la Sanatoriul Moreni din județul Dâmbovița în ziua de 23 August a. c.

Defunctul a fost un larg sprijinitor al mișcării cooperatiste, pe care teren a activat, lăsând urme simțite. Pentru valorificarea produselor vinicole din regiunea sud ardeleană, defunctul a înființat la Miercurea Sibiului, cooperativa care îi poartă numele.

România a rupt legăturile diplomatice cu Ungaria

Îndată după actul istoric dela 23 August a. c., ministerul afacerilor externe al României a hotărît să rupă orice legătură diplomatică cu vecina dela apus cu care azi nu ne mai putem socoti aliată — așa cum au voit nemții, cari ne-au constrâns... „să facem dragoste cu sala”... — cum s'ar zice.

Am pus brâncă pe ei!

Generalul neamț Gerstenberg — unul din ofițerii germani, cari și-a dat cuvântul de onoare în fața M. Sale Regelui că va da ordin trupelor germane să se retragă liniștite din țară dar care a făcut tocmai contrarul, năpustindu-se asupra Capitalei — a

fost, în sfârșit, arestat și el se află în mâinile autorităților românești, care îl vor judeca, după legea noastră românească.

Onoare armatei române!

În zilele de istorică frământare prin care a trecut țara, după ieșirea noastră din Axă, brava armată română s'a arătat vrednică de trecutul ei glorios, dând o lecție binemeritată cutropitorilor nemți, cărora le va trece pe viitor pofa de a mai ține piept osiașului și olișerului român.

D. general Racoviță Mihail, ministrul Apărării Naționale, printr'un ordin de zi, exprimă mulțumirile țării, pentru armata română vitează, care și-a dovedit, din plin, devotamentul față de Tron și noul Guvern. Cinstă și laudă Armatei!

Când se va termina războiul?

După unele declarații făcute de comandamentul forțelor aliate din Europa, războiul este pe cale de a lua sfârșit în cel mult 2-3 săptămâni.

S'ar prea putea ca acest soroc să fie și mai apropiat, mai ales că după unele știri Hitler este hotărît să o ia la sănătoasa sau să-și pună capăt zilelor împreună cu cei din imediata sa apropiere.

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI”

Nu se poate pierde!

În fața celor ce au să se întample într'un viitor care pare apropiat, poporul român de pretutindenea, așteptă, cu toată încrederea și cu inima liniștită, fiind convins că o dreaptă câștigată la capătul unor lupte și suferințe de veacuri, nu se mai poate pierde. Ceea ce am câștigat în 1918, adică o țară a tuturor românilor, — cel puțin așa ne-am obișnuit să spunem, deși încă sute de mii de frați rămăseseră în afară de granițele României, în finuturi învecinate cu noi — nu am câștigat-o pe nedreptul, ci în temeiul unei dreptăți însângerate de sute de ani, recunoscută a fi a noastră, în sfârșit, și de către cele mai mari popoare ale lumii. Dacă această dreaptă s'ar frânge din nou, ar fi un lucru tot așa de nefiresc ca și când s'ar introduce în lume din nou sclavia și iobăgia, sau persecuțiile religioase, pentru credința omului, ca și când râurile ar începe să curgă la deal.

Dar asemenea lucruri sunt cu neputință, sunt împotriva rânduelilor firii. Un bun general, recunoscut de toată lumea ca bun, nu se mai poate pierde. Altfel omenirea, în cursul istoriei sale, ar fi făcut un pas înainte iar altul înapoi, și s'ar fi sbătut ca peștele pe uscat, fără putință de înaintare.

Adevărul, binele, dreptul și dreptatea sunt osile în jurul cărora se învârt roțile ce duc carul omenirii mereu înainte. Dar aceste bunuri neamurile și omenirea nu le-au aflat de-a gata, ci au luptat și au suferit mii și mii de ani, pentru a le face biruitoare.

Și biruitoare ele nu ajung până ce nu se spală de toată partea rea ce o au, ca și grăuntele de aur din piatră, și până când nu sunt recunoscute de toată lumea ca atare.

O stare de lucruri poate fi socotită dreaptă de un popor, și nedreaptă de

altul, după interesele fiecăruia. Dar când vine o lume întreagă și hotărăște care are o dreaptă la care trebuie să se închine toți, atunci ea așa trebuie să fie și nu se mai poate pierde.

Astfel a văzut omenirea întreagă că a prizoni pe cineva pentru credința lui, sau a ținea pe cineva în sclăvie și iobăgie, nu e niciun lucru bun, nici adevărat, nici cu dreptate, și azi nimeni nu ar mai cuteza să facă pe alții sclavi și să-i vândă sau să-i cufunde în iobăgie.

În 1918 toată lumea civilizată, toată omenirea creștină a recunoscut românilor dreptul de a fi și a trăi într'o singură țară. Dreptatea noastră de veacuri, călcată în picioare, a fost, în sfârșit recunoscută.

De aceea ea nu se mai poate pierde la sfârșitul acestui războiu. Desfășurarea vieții omeniești nu se face înapoi, ci tot înainte, spre așezări tot mai bune și tot mai drepte! Iată o credință care, — pornind dela pildele lui din trecut — nu ne poate fi zdruncinată.

O frumoasă serbare la Ineu

De paznicul Adormirii Maicii Domnului a fost organizată la Ineu o bine reușită serbare prin truda vrednicilor membri ale Reuniunii Mariene locale, în frunte cu d-na Maria Dr. T. Iuonaș, prezidenta societății și sub îndrumarea Păr. Dr. Nicolae Armeanu.

La serbare au luat parte toți credincioșii noștri. Serbarea s'a început cu „Tatăl nostru”, cântat cu vocea de d-na Maria I. Stoica, preoteasă în Curba, după care Păr. Dr. N. Armeanu rostește o scurtă cuvântare festivă. Eleva Corina Iuonaș recitează poezia patriotică „Rugăciunea pentru frații răpiți” de G. Popa, apoi Păr. Dr. T. Voșinariu protopop își dezvoltă conferința-i admirabilă despre „Prea Curata

Prin norii îngrămădiți bălauri pe cerul țării noastre, o fâșie de lumină a spintecat poartă largă, ca să sărute și să înveselească obrazul neamului. Cutremurarea clipelor grele și epăsătoare din ultima vreme s'a preschimbat într'o încrezătoare înălțare a inimilor. Inima neamului bate mai cu putere căci zorii vindecării rănilor și a înfăptuirii visurilor de totdeauna, sună din armuri sub ferestrele larg deschise.

Am trăit moment de înflăcărare când ne vedem în preajma realizării mângâitoare, ca apoi cu ochii larg deschși în fața realității tot mai limpede și mai dureros deschși în feța noastră, să trecem prin acele clipe, când, aplecați peste propriile noastre suferințe, ne înfiorăm în fața porților cari cădeau grele una câte una. Cerul țării noastre a ajuns la un moment dat cernit ca o năframă de imormântare. Feciorii ne cădeau secerăși zadarnic, fără nădejdea unei mântuirii. Însăși existența Patriei și a neamului ne erau amenințate.

Renașterea care a țâșnit flacăra albă în ziua de 22 August, ne a adus pe

vechea linie a luptelor noastre seculare, alături de marile puteri Anglie, St. Unite, Rusia și Franța, prietenele și ocrotitoarele noastre de totdeauna. Fapta istorică a Regelui nostru drag și a marilor bărbați de Stat în frunte cu vașnicul luptător și vizionar Iuliu Maniu, a așezat țara pe temelia credințelor pure ale dreptei ale neamului nostru. Trădarea Germaniei, această țară vicelană și îngâmfată, a aplicat ultima palmă pe obrazul neamului nostru. Viena va însemna peste veacurile care vor veni, crucificarea românismului.

Zori de zi ne înseninează frunțile. Ziua desrobirii fraților noștri din miază-noapte a răsărit. Li vom regăsi, vedea istovii de opreliștii și asupririlor străinului și inimile vor bate puternic împrejmuite de căldura dorului împlinit.

Vor veni apoi, nu peste mult, zile de paznică așezare a lumii, când viața își va relua cursul domol ca o apă între malurile Bărăganului liniștit, și când neamurile vor fi chemate să concure după puterile fiecăreia la reconstrucția lumii. Pentru acele zile trebuie să ne pregătim sufletele, să ne spălăm cu isop lumea cea dintru'n lăuntru a noastră ca astfel să nu ne facem de ocară.

Zilele cari vor veni vor însemna pentru noi nu zile de desmăț și de împilare a celui slab ci de opintire în munca pentru zidirea omului nou, a omului coborât din padinile înșorile ale învățăturilor lui Hristos, pentru care iubirea de aproapele și iertarea să fie pruncile de căpetenie.

Va trebui să ne ridicăm mai presus de interesele noastre personale, în interesul intereselor comunității sociale și ceea ce ne va înălța va trebui să fie nu întinderea bunurilor lumiești ci adâncimea și noblețea sufletului.

Să ajutăm și noi din toate puterile la zidirea lumii noi, lumea dreptății, a legalității și a omeniei.

Ilie Mănișu

DUMINECA, ÎN SAT LA NOI

FOIȘOARĂ

Potriveala-i lucru mare

Anul acela a fost un an greu. Sfintele Paști căzuseră mai în iarnă. Zăpada se ținea încă pe la subsunorile dealurilor, prin dosuri și nu putea să-și sufle mugurii afară. Un crivăț, ascuțit ca o pleasnă de biciu se plimba peste sat, în dragă voie. Bărbații nu aruncaseră căciulile, nici femeile broboadele de lână. Căscioarele și le-au vărui, suflând în degete. Copiii vorbeau de ouă roșii, prăjindu-se la focul pe pe vetre. Frig, ca iarna, deși Paștile erau în pragul creștinului.

Dar, mai era un greu și mai mare. Pe acesta nu-l știau decât oamenii mari. Și bietele vitișoare din grajduri.

Intraseră oamenii'n iarnă, cu vite multe și nutrețuri puține.

Se nimerise o toamnă ploiasă. Vi-

„Murim mai bine 'n luptă cu glorie deplină, decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost pământ!”.

lele se căutau rar. Prețurile erau mici. Omul nu-și putea lăpăda singura-i bogăție, pentru o nimica toată. Ce să facă? A intrat în iarnă, cu gândul la Dumnezeu și cu nădejdea într'o primăvară timpurie. Nutrețurile se apropiu de podelele șoproanelor. Vitele cereau, mugind, hrană. Stăpânii li-se rupeau sufletele, de mila dobitoacelor.

Unii, care aveau ceva bani în casă, cutreerău satele din jur pentru câte-un braț, două, de fân sau otavă, plătind, cât n'ar fi visat Alții, cu șurile acoperite cu paie, și le-au descoperit. Să aibe cu ce amăgi foamea vitelor. Bucuriile Paștilor, în acel an, n'au cam fost bucurii. Mai mult gând și tristare. Și o mare și neprețuită învățătură.

Între cei loviți de greaua încercare era și plugarul Ion al Petringelului. Nu știu cine i-a putut da această proclă nepotrivity, căci Ion, care era cât un fag, numai a petringel nu semăna.

El pățise poate mai rău decât alții. Lăcomise omul, să aibe vite multe.

Se gândea, că dacă le va scoate în primăvară, are să ia o grămadă de bani pe ele. Făcuse socoteala fără crâșmar. S'a gândit numai la

partea bună, nesocotind, că poate să se întample și de-antorsalea. Fiindcă nutreț nu se mai găsea, nici primăvara nu grăbea să sosească, Ion a fost silit să vândă o parte pe prețuri de nimica. A pierdut omul mult, dar s'a ales cu hotărârea, că dacă vrea să țină vite multe și bune, să se îngrijească și de nutreț mult și bun. În speranța unei primăveri grabnice, să nu se mai lase. Și nici nu s'a mai lăsat.

Din acest an, Ion al Petringelului seamănă nutrețuri pe toate rozoarele. Cosește toate smărcurile, unde poate să se miște coasa. Strânge brațe de fân, ce cade din carele oamenilor. Greblează fânașul, să nu rămână un fir de iarbă, neadus acasă. Iar copiii mereu le toacă în urechi;

— „Măi copii! Să nu pățiți ce am pățit eu atunci. Așa Paști, să nu mai dea Dumnezeu... Că mi-se rupea sufletul de mila vitelor. Răcneau de foame, ca din gură de urs. Și n'aveam nicio putere. Mai bucuros mi-ași fi luat dela gura mea, să le dau lor, decât s'ar fi putut. Am pierdut mult la ele. Unele vândute mai pe nimica, altele scoase'n primăvară numai cu pielea pe ele. Asta nu-i plugărie, măi copii! E numai chin și necaz pe capul plugarului și-al bietelor dobitoace. De aceea, dați copii din mâini,

adunați, strângeți cât puteți. Dar niciodată, să nu credeți, că având prea mult, să risipiți fără socoteală. Nu. Că și multul, oricât de mult ar fi, dacă nu-i cheltuit și împărțit cu socoteală, se găta, înainte de-a se ajunge”.

„Potriveala-i lucru mare”, zicea Ion, de câte ori auzea pe câte cineva plângându-se, că nu-i ies lucrurile'n plin, cum nădăjduse și cum plănuise.

„Așa am pățit și eu. Dar atunci mi-am băgat mai bine mîntea'n cap”, își încheia Ion al Petringelului spovedania sa.

Petrea Dascălul

SNOAVĂ

Neamurile Țiganului.

Țiganul vine la curtea boerească să ia plata.

- Cum te cheamă măi Praleo?
- Răpa mhă chiamă, sâr'u dreapta.
- Ce fel de Răpa măi?
- Răpa Cârnu, Măria Ta.
- Mă, tu nu ești neam cu Cârnu Porcaru?
- Ba neam, mîncă-ta-aș dar neam tare de departe.
- Ce neam Răpo?
- Hapoi io am fost copilu hăl dîntăiu a lui tata, iar Cârnu al unsprezecelea.